

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΓΑΛΛΩΝ ΚΑΙ ΑΓΓΛΩΝ

Ο Άγγλος μυθιστοριογράφος Κόναν Ντόυλ έκανε την έξης σύγκριση μεταξύ άγγλικών και γαλλικών προτερημάτων.

Στό ένεργητικό τών Γάλλων βρισκει τά έξης :

- 1) Στή Γαλλία μπορεί να περάση μία μέρα λαϊκής έορτής χωρίς να εμφανισθή ούτε ένας μεθυμένος.
  - 2) Τό Παρίσι εινε καθαρώτερο από τό Λονδίνο.
  - 3) Ο Γάλλος εινε καθαρώτερος από τόν Άγγλο.
  - 4) Περνά λογικά τήν Κυριακή του. Πηγαίνει στό Μουσείο και όχι στην ταβέρνα.
  - 5) Η δικαιοσύνη εινε φθηνότερη στη Γαλλία.
- Στό ένεργητικό πάλι τών Άγγλων εινε τά έξης :
- 1) Φρόνιμες ιδέες για τόν πόλεμο και τίς μονομαχίες.
  - 2) Άνθρωπισμός άπέναντι τών ζώων.
  - 3) Οι όμοιοι άνδρες εξακολουθούν να γυμνάζονται.
  - 4) Η έφημερίδες λένε καμιά φορά τήν άλήθεια.

Ο ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ ΜΠΟΓΙΑΣ

Οι Παρισιάνοι δέν μένουν διόλου εύχαριστημένοι με τό μπόγια ή μάλλον με τήν μέθοδο διά τής οποίας συλλαμβάνονται τά αδέσποτα σκυλιά.

Κατόπιν άλλεπαλλήλων παραπόνων συνήλθε στή διεύθυνση τής αστυνομίας ειδική έπιτροπή υπό τήν προεδρίαν ενός δημοτικού συμβούλου, ή οποία έξήτασε τό ζήτημα τής συλλήψεως τών σκύλων. Η έπιτροπή ατή απεφάνθη ότι θά ήτο φρονιμώτερον να μελετηθή ένας νέος τρόπος συλλήψεως με «λασσό». Με τό «λασσό» ως γνωστόν, οι Ίνδοι συλλαμβάνουν τούς αιχμαλώτους τους και τά άγρια άλογα.

Άποτελείται δε τό «λασσό» αυτό από ένα μακρότατο σχοινί ή μία άκρη του οποίου εινε δεμένη σε θηλιά. Η θηλιά σχιζεται με τέχνη εναντίον του ζώου και τό πιάνει από τό λαιμό !...

στάχτη, άλλα καρβουνιασμένα, άλλα μουσαμμένα, κείτουνταν κάτω τά ρούχα και τά στολιδιά τής μηκρής μου Φλώρας και τής άμοιρης αδελφής της ! Πήρε τό μάτι μου τή μικρούλα άσπρη της γόβα, ά παράλλαχτο λευκό περιστέρη, πληγωμένο και πεσμένο μέσα στις στάχτες !...

Ήταν άργά πενά όταν έφτασα στην πόλη, άφαντισμένος, συντριμμένος, άπεπλισμένος για όλη μου τή ζωή.

Ένας μίνας πέρασε στό μεταξύ.

Νάχε ξαναγορίσει τάχα ή χαροκαμένη μητέρα στό ήσυχο σπίτι της οδού Κολοκυθούς ; Δέν είχα τή δύναμη να κατέβω ως εκεί. Γιατί άλλως τε ; ...

Μιά νύχτα που γύριζα με τό τράμ άπ' τήν Κολοκυθού ένοιωσα άξαφνα ένα γρήγορο κι' άπότομο χτυποκάρι. Περνούσαμε κεινη τή στιγμή κάτω άπ' τό σπίτι τής φτωχής μου άγάπης. Σήκωσα τά μάτια μου συγκινημένος προς τά παράθυρα. Κι' άξαφνα χωρίς να τό περιμένω αντίκρισα τή μητέρα της, μαυροντυμένη, γλωμί, γηρασμένη. Έκλεινε ατή τή στιγμή τό τράμι. Μ' έβλεπε κι' ατή. Τό βλέμμα μας συναντήθηκε. Έπιασε με τά δυο της χέρια τό κεφάλι της, έκρυψε τό πρόσωπό της στις παλάμες της κι' άρχισε να κλάη...

Τελειώνω έδώ φιλε μου.

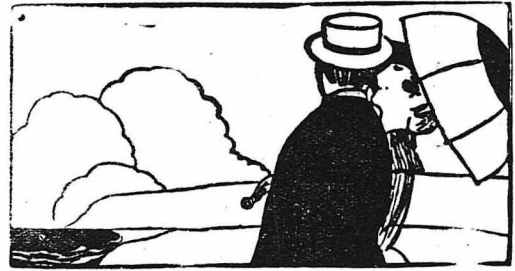
Τί περισσότερο να σου γράφο ;

Σκέφτομαι τά χρόνια που πέρασαν...

Χαμένα, θλιβερά, χρόνια !...

Χωρίς άγάπη, χωρίς έλπίδα, χωρίς έρωτα... Ένας γλετζές δέν θά τ' άγοράσει ούτε με μία μέρα της ζωής του !...

ΧΑΡΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ή πιό παράξενες έπιγραφές

Κάποιος κομπουγαμένος Έυρωπαίος δημοσιογράφος έξέδωσε τελευταίως ένα βιβλίο στό οποίο περιέλαβε όσες παράξενες και πρωτότυπες έπιγραφές ξενοδοχείων είνε κατά τά διάφορα ταείδια του. Άπό τό βιβλίο αυτό μεταφράζουμε τά παρακάτω :

Τό 1900 στό Παρίσι βρισκονταν κοντά στον πύργο του Άιφελ ένα μικρό καπηλειό με τήν έπιγραφή :

•Σταθμός πρώτων βοθητιών κατά τής διήψης.

Ένα άλλο καπηλειό στό Λονδίνο έχει έπάνω από τήν εισόδο του τήν έξης τεραστία έπιγραφή :

•Υποσχόμεθα στους άξιότιμους κυριους πελάτες να τους κάνουμε στυπύ στό μεδούσι με δύο μένον πέννες.

Άλλά ή πιό παράξενη έπιγραφή βρισκεται σ' ένα έξοχικό ξενοδοχείο έστιατόριο στα περιώρια του Νέφασατλ τής Έλβετίας. Στην πόρτα του υπάρχει ή έξης φρικαστική έπιγραφή :

•ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ !

Έδώ σφάζονται κατόπουλα, στραγγαλίζονται κουνέλια, διαμελίζονται έρίφια, ξεκοιλιάζονται ψάρια, γδέρνονται βάτραχοι, πυρπολούνται χέλια, ξεπερουργίζονται πουλιά. Και μένον οι πελάτες καλοπερνούν !...>

***

Μία άπροσδόκητος νεκρανάστασις !

Η νεκρανάστασις έχουν γίνει πλέον συνθηότατα φαινόμενα στην έποχή μας. Κάθε τόσο αναγγέλλεται από τά διάφορα μέρη τής γης και από μία νεκρανάστασις.

Τελευταίως έγινε ακόμη μία στό Τόκιο τής Ίαπωνίας. Ο γνωστότατος πολυκατομιμιοποιός και μεγαλοβιομήχανος Κιχασάρο Όκοιρο, που οι κάτοικοι του Τόκιο και οι άμερικανοί δημοσιογράφοι τόν άνομάσαν ό Κροίστος τής Ίαπωνίας, υπέφερε έδώ και κάμποσο καιρό από καρκίνο του στομάχου.

Τόν άνοσηλευαν οι καλύτεροι γιατροί τής Ίαπωνίας και μερικοί άπ' τους διασημότερους τής Άμερικης, οι όποιοι είχαν προσκληθή επίτηδες στό Τόκιο. Άλλά όλες ή προσπάθειες τών έπιστημόνων δέν έφεραν κανένα αποτέλεσμα. Και τέλος ένα άπόγευμα, ό Κροίστος τής Ίαπωνίας άπέθανε...

Οι γιατροί που τόν νοσήλευαν διεπίστωσαν, φυσικά, τό θάνατό του. Η είδησις διεδόθη άμέσως παντού και όλες ή έφημερίδες έσπευσαν να τήν δημοσιεύσουν σε έκτακτες εκδόσεις, και να τήν συνοδεύσουν με μακροσκελεις βιογραφίες και νεκρολογίες.

Συγχρόνος οι συγγενεις του Κροίσου, εκάλεσαν τους άνωτέρους ιερείς του Τόκιο για να ψάλλουν τίς νεκρώσιμες ακολουθίες.

Σαρκικά όμως, λίγες ώρες μετά τόν θάνατο και ενώ είχαν τελειώσει ή νεκρώσιμες τελετές, οι ιερείς και συγγενεις του νεκρού, είδαν να άνοιγη τά μάτια του, ν' άνασκηκίση τό κεφάλι του, με μία λέξη να επανέοχηται στην ζωή !... Τό τι έπικολούθησε δέν περιγράφεται. Η είδησις τής νεκρανάστασις του Κροίσου τής Ίαπωνίας άνεστάτωσε δολοκλήσαν τό Τόκιο. Οι γιατροί που τόν νοσήλευαν και που διεπίστωσαν τόν θάνατό του τά είχαν χάσει κυριολεκτικώς.

Ένας άπ' αυτούς, ό διασημότερος από όλους, καθηγητής τών στομαχικών νοσημάτων στό Πανεπιστήμιο του Τόκιο, στους δημοσιογράφους που τόν ρώτησαν σχετικώς, ελεπε τά έξης :

•Σε όρισμένες περιστάσεις μπορεί να άποκατασταθή και πάλι ή λειτουργία τής καρδιάς, αν κανει κανεις ένα δυνατό μασσάζ στον νεκρό.>

Στην περίπτωσι του Ίάπωνος έκατομιμιοποιού ή ζωή επανήλθε μόνη της στό νεκρό κουφάρι του.

Έτσι ό περιφημος Κροίσος, τής Ίαπωνίας ζή ήδη και βασιλεύει !...

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ο κατάλογος τών εισφορών διά τόν έρανον του «Μπουκέτου» υπέρ τών σεισμοπαθών Κορίνθου θά δημοσιευθή εις τό προσεχές.